

अथबोः सनाः सनातो सपतीचातबच्च" देवीपु० ।
 "अथुयेन तपोबोकात् सत्वबोको विराजते । अथुनमी-
 रका यत्न अथबोको हि स सतः" । अथोः बोः ।
 २तरीयअथबोकोः च अथानन्दयन्ते दृश्यम् ।

अ(त्र)अथर्वसु न० अथवा वेदाध्ययनेन वचः अथ सना० ।
 वेदाध्ययनजनिते तेजसि "तपःसाध्यायजं यज्ञं तेजस्तु
 अथर्वसु" जटा० । "अथर्वसुवाचः सुवीर्यं ताण्ड्य-
 त्रा०२॥५॥२" अथर्वसुवाचमस्तु कुर्यात् विप्रस्य पञ्चमे" मनुः
 तदस्यासि इति । अथर्वसुविन् तदयुते ति० "अथर्वसु-
 वादो भवति" शा० उ० । "इत्तसाध्यायजं तेजः अथ-
 र्वसु" शाङ्करभाष्यम् ।

अ(त्र)अथर्वस्विन् पु० इत० । अथर्वसुर्वः सनावानविधेरनित्य
 त्वात् न अथर्वमा० ततोऽन्यथे विनि । अथर्वस्विनि ।
 "अथर्वस्विनः पुत्रा जायन्ते शिष्टसम्पत्ताः" मनुः ।
 अ(त्र)अवर्त्त पु० अथर्वो वर्त्तो वर्त्तनं यत् । अथर्ववर्त्तं देवे
 यन्दर० । [तावत् हेमच० ।

अ(त्र)अवर्त्तन न० अथर्वो रूपसिद्धिं वर्त्तते इध-ल्यु ।
 अ(त्र)अवाटीय पु० सनिभेदे हरिवं० १४१ ।
 अ(त्र)अवाद् पु० इत० । १वेदापठे हारा० । २अथर्वधिकारेण
 दत्तनिर्वाहार्थे वारे कथामेदे च ।

अ(त्र)अवादिन् पु० अथर्व वेदं वदति पठति वद-चिनि ।
 १वेदापठके । अथर्व सुवर्त्तं चेतन्यं सवर्त्तवतया वदति
 वद-चिनि । २वेदान्तप्रतिपाद्यसर्वोक्तकथनार्थकथा-
 भेदरूपवादयुते । "अथर्ववादिनो वदन्ति" शा० उ० । सुवर्त्त-
 तन्यं वदति बोधयति । ३अथर्वबोधके शास्त्रे जटा० ।
 ५गायत्र्यां स्त्री ऊष् । वा च निर्युण्णअथर्वप्रतिपादिकेति
 तस्यास्यत्वम् । "आयाहि वरदे ! देवि ! त्वत्पदे !
 अथर्ववादिन् !" गायत्र्यावाहनमन्त्रः ।

अ(त्र)अवाल्क न० तोर्वभेदे भा० व० ८२ अ० ।
 अथर्वसु पु० इत० । अथर्वबोके हरिवं० २१२ अ० ।
 अथर्ववाहसु ति० अथर्वो मन्त्ररूपभेदेन जज्ञते बह-कर्मण
 वा० अथर्व चिन्त । मन्त्रेण प्रायश्चित्ते कृ०॥१०॥१८ ।
 अ(त्र)अविद् अथर्वरूपतया वेत्ति आत्मानम् विद-किप् ।
 आत्मानं वेत्ति "अथर्वविद् अथर्व भवति" श्रुतिः ।
 २विष्णो पु० "अथर्वविद् आथर्वो अथर्वो" विष्णुसु० । वेदं
 वेदाद्यं यथावत् वेत्तीति अथर्वविद्" भा० १वेदाद्यं प्रातरि
 ति० । [भेदेन प्रागे ।
 अ(त्र)अविद्या स्त्री इत० । अथर्वप्रतिपाद्यतया अथर्व आत्मा-

अ(त्र)अविर्वर्त्तन पु० इत० । १तपोवर्त्तने विष्णो "अथर्व
 अथर्वविर्वर्त्तनम्" विष्णुसु० । इध-चिप् भावे ल्युट् । २तप
 आदीनां विशेषेण वर्त्तने न० ।

अ(त्र)अवृत्त पु० । पञ्चावृत्ते हवायुषः । "अथर्व वै प-
 ञ्चावृत्तः" अत० त्रा०१२॥८॥१ तपःसाधने २चतुर्वर्त्तवृत्ते
 रत्नमावा ।

अ(त्र)अवृत्ति स्त्री इत० । १अथर्वस्य जीवनीयाये "अवृत्तं
 परदत्तां वा अथर्ववृत्तिं हरेत् नः । अथर्ववृत्तिं हरेत् नः ।
 विद्यायां जायते जनिः" भाग० । २अथर्वकारान्तःकरण-
 वृत्ति च । [वेदान्ते च ।

अ(त्र)अवेद पु० इत० । १अथर्वाने २अथर्वप्रतिपादके वेदभागे
 अ(त्र)अवेदि स्त्री अथर्वो वेदिरिव । "अथर्ववेदिः कुरुक्षेत्रे
 पञ्चरात्रमुदानरम्" इत्युक्ते देवे हेमच० ।

अ(त्र)अवेदिन् ति० अथर्व वेत्ति आत्मानमेवेन विद-चिनि ।
 अथर्ववेत्तिनामिणे "अथर्ववेत्तु तं विद्यां विदितुं कृत-
 बुद्धयः । कृतबुद्धिषु कर्तारः कर्तुं अथर्ववेदिनः" मनुः ।

अथर्ववेत्ति न० अथर्वप्रतिपाद्यपुराणमध्ये अथर्वप्रतिपाद्यस्यैव
 १महापुराणभेदे तत्प्रतिपाद्यविनिर्वाहिकं अथर्वप्रतिपाद्ये
 ४ पादे १०१ अ० उक्तं यथा

"अथर्व अवाच । अथर्व वत्स ! प्रवक्ष्यामि पुराणं
 दद्यन् तव । अथर्ववेत्तं नाम वेदनामोत्तमम् ।
 वावर्त्तयेत् भगवान् अथर्ववेत्तं वेदितुं । नारदाय
 पुराणार्थं प्राह सर्वमथर्ववेत्तम् । धर्माधिकारोऽथर्व-
 वारः प्रीतिर्हरी हरे । तयोरभेदसिद्धये अथर्ववेत्तं
 सुतम् । रथनरस्य कल्पस्य उक्तान् अथर्ववेत्तम् ।
 यत्कोटिपुराणं तत् संप्रिप्य प्राह वेदवित् । व्यासवत्स !
 संप्रिप्य अथर्ववेत्तं संप्रिप्यम् । अथर्वप्रतिपाद्यस्यैव पुराणं
 परिकीर्तितम् । अथर्वप्रतिपाद्यस्यैव अथर्ववेत्तम् । अथर्व-
 चितम् । तत् सुतर्षिर्वादः पुराणोपक्रमो मतः" । तत्र
 प्रथमे अथर्ववेत्ते । "अथर्वप्रतिपाद्यं त्वाद्यं ततो नारद-
 वेत्तम् । विवादः सुमहान् यत् द्वयोरावोत् पराभवः ।
 शिवकोकगतिः पञ्चाङ्गानाम् शिवान्मुनेः । शिव-
 वाक्येन तत् पञ्चाङ्गं श्रीचैतन्येन । तं मननं चैव
 वावर्त्तयेत्तानां सिद्धयेति । आन्त्रे सुमहापुण्ये
 मेकोक्याचर्चकारिणि । एतन्नि अथर्ववेत्तं हि सुतं पाप-
 विनाशनम्" । द्वितीये प्रकृतिसंक्षेपे "ततः वावर्त्त-
 यवादा नारदस्य उच्यते । अथर्ववेत्तं यत्तु नाना-
 नानाव्याख्यानयोत्तरः । -प्रकृतिसंक्षेपतया कथयामास वि